

Armo riittää

Vanhaa ja uutta armon valtakunnasta nykyajan ihmiselle

Numero 6

9. vsk

10.12.2012

Kuva: Ceta Lehtniemi.

*Meerin mietteitä***Joulun lapsi –
kirkkauden kuningas**

Me ihailimme herttaista seimen lasta.
Laulussa sanotaan:

*Lähdetään nyt, vanhat, nuoret,
Betlehemin seimen luo!
Aarteet ihanat ja suuret meille
antaa lapsi tuo.*

Muistamme, minkä takia tämä lapsi
syntyi maailmaan? Seimi ja risti kuuluvat
erottamattomasti yhteen Jeesuksen koh-
dalla. Laulun sanat jatkuvatkin näin:

*Kiireesti nyt seimen luota
Golgatalle katsomaan,
kuinka kaikki synnit,
taakat Herra poistaa kuollessaan.*

Jumalan Isän sydän rakastaa jokaista
ihmistä kaikkina aikoina kaikkialla. Hän
lähetti Jeesuksen syntymään ihmiseksi ja
kokemaan ihmisen osan. Jeesuksen maail-
maan tulon syy oli kuolla ihmisten syntien
takia. Sana sanoo:

”Jumala itse teki Kristuksessa sovinnon
maailman kanssa eikä lukenut ihmisil-
le viaksi heidän rikkomuksiaan; meille
hän uskoi sovituksen sanan. Me olemme
siis Kristuksen lähettämiä, ja Jumala pu-
huu teille meidän kauttamme. Pyydämme
Kristuksen puolesta: suostukaa sovintoon
Jumalan kanssa. Kristukseen, joka oli puh-
das synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän
syntimme, jotta me hänessä saisimme Ju-
malan vanhurskauden.” (2. Kor.5:19-21.)

Tässä on riemullinen evankeliumi!
Tässä on syy iloon ja kiitokseen jouluna ja
kaikkina elämämme päivinä.

Luin lehdestä tilastoa, jossa kerrottiin,
että suomalaisten usko Jumalaan ja Raa-
matun tapahtumiin on romahtanut viiden

vuoden kuluessa huolestuttavan paljon.
Esimerkiksi Jeesuksen paluu tuomitse-
maan eläviä ja kuolleita ei enää vakuuta.
Nyt siihen uskoo 28 %, kun vielä viisi
vuotta sitten luku oli 47 %.

Yhtä varmasti kuin kertomus Jeesuk-
sen syntymästä, elämästä, kuolemasta,
ylösnousemuksesta ja taivaaseen astumi-
sesta on tosi, on tosi myös Hänen paluunsa
Kuninkaana. Apostolit olivat todistamassa
Jeesuksen taivaaseen astumista ja he kuu-
livat enkelien sanat: ”Tämä Jeesus, joka
otettiin teidän luotanne taivaaseen, tulee
kerran takaisin, samalla tavoin kuin näitte
hänen taivaaseen menevän” (Apt. 1:11).

Tähän sekasortoiseen ja pelon vallassa
olevaan maailmaan tulee Rauhan Ruhti-
nas, Kirkkauden Kuningas, jolle kaikkien
on annettava kunnia. Raamattu todistaa:

”Jeesuksen nimeä kunnioittaen on
kaikkien polvistuttava, kaikkien niin tai-
vaassa kuin maan päällä ja maan alla, ja
jokaisen kielen on tunnustettava Isän Ju-
malan kunniaksi: Jeesus Kristus on Her-
ra” (Fil. 2:10,11).

Jeesus itse kehottaa: ”Valvokaa siis,
sillä te ette tiedä, minä päivänä teidän Her-
ranne tulee” (Matt. 24:42).

*Armon sana uskokaamme:
valmiina on lunastus.
Ansiotta taivaan saamme,
siinä ainut pelastus!
Jeesus tuli maailmaan
meille kaiken antamaan.*

Siunattua Vapahtajamme syntymäjuhlaa!

Meeri Auramo

Pääkirjoitus

Usko Jeesukseen syntyy kuten Jeesus syntyi Marialle

On ymmärrettävää, että Raamatun sisältämä tieto Jeesuksen syntymästä neitsyt Mariasta herättää vastustusta. Asiaa pidetään mahdottomana mutta myös vähäpätöisenä. Monet teologit, kuten Friedrich Schleiermacher, ovat sanoneet, että he voivat hyväksyä Jumalan toiminnan maailmassa ilman neitsestä syntymistäkin. Monet yhtyvät sveitsiläisen Emil Brunnerin ajatukseen, jonka mukaa neitsestä syntyminen on tarpeeton oppi.

Jos Jeesus olisi syntynyt maailman muiden lasten tavoin, Jumalan ei olisi tarvinnut lähettää taivaasta mitään maan päälle. Mutta siinä tapauksessa Jeesus olisi ollut ihminen, ei Jumalan Poika. Hän ei olisi toteuttanut Jumalan antamaa profetallista sanaa: Herra antaa itse teille merkin: neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen *Immanuel* (= *meidän kanssamme on Jumala*).

Tässä on se suuri ero ”tavallisen” lapsen ja Jumalan Pojan välillä, ero, jota lukuisat teologit pitävät vähäpätöisenä! Juuri siksi, että ”Jumala lähetti maailmaan Poikansa” ja koska ”Jumala oli Kristuksessa”, kaikki Jeesuksen maan päällä tekemä oli niin sanomattoman merkittävää.

Etenemättä nyt tällä linjalla pitemmälle pysähdymme itse neitsestä syntymiseen. Tunnustamme, että se on mahdoton ja luonnonvastainen. Mutta juuri siksi se on mitä syvällisin kuva ja Jumalan opetus siitä, miten hän pelastaa. Pelastuskin on mahdoton ja luonnonvastainen. Ihminen ei voi aikaansaada pelastavaa uskoa yhtä vähän kuin Maria aikaansai Jeesuksen.

Pelastavan uskon syntymiseen tarvitaan Pyhän Hengen työ aivan niin kuin

Jeesuksen tuloon tarvittiin Pyhän Hengen työ. Ihminen on vastaanottaja. Maria *kuunteli*, kun hänelle julistettiin: ”Älä pelkää.... Jumala on suonut sinulle armonsa.” Hän ei ymmärtänyt, kuinka hänelle voisi syntyä lapsi, mutta hän *kuuli*, että hän oli saanut armon. Ja siihen hän sanoi: ”*Tapahtukoon* minulle niin kuin sanoit.”

Jeesuksen tuleminen maailmaan alkoi siitä, että *Maria kuuli Jumalan sanan*. Samoin usko Jeesukseen tulee, kun ihminen kuulee Jumalan sanan ja antaa sen tehdä tehtävänsä.

Tässä siis on näkyvillä tapa, jolla Jumala toimii. Hän tulee ihmisen luokse ja kätkee tämän armollaan. Hän antaa Pyhän Hengen kirkastaa Jeesuksen syntien anteeksiantajana ja hän lahjoittaa uskon sanoihinsa. Ken silloin sydämessään yhtyy Marian asenteeseen ja sanoo: ”*Tapahtukoon* minulle niin kuin sanoit”, hän saa uskon Jumalan pelastukseen: hän saa lahjaksi Jeesuksen Vapahtajakseen.

Näin kaikki se, millä on aitoa merkitystä ihmisen Jumala-suhteessa, saa alkunsa Jumalasta ja toteutuu Jumalan sanan tähden ja lepää Jumalan sanan varassa. ”Kun aika oli täyttynyt, *Jumala lähetti* tänne Poikansa...” kirjoitti apostoli Paavali. Samoin voimme sanoa: ”Kun aika on täyttynyt, Jumala lähettää meille uskon Poikaansa.” Joka päivä vastaamme tähän: ”*Tapahtukoon* minulle niin kuin sanoit.”

Ihmiselle uskon saaminen on mahdotonta, mutta Jumalalle kaikki on mahdollista. Annetaan Jumalan synnyttää ja ylläpitää uskoa Poikaansa joka päivä, kunnes Poika tulee kirkkaudessaan niin, että kaikki hänet näkevät.

Per-Olof Malk

Elämäni tärkeitä raamatunkohtia

”Katso – Jumalan Karitsa”

”Mooses teki pronssista käärmeen ja pani sen tangon päähän. Kun ne, joita käärmeet olivat pureet, katsoivat pronssikäärmettä, he jäivät eloon.” (4. Moos 21:9.)

Jumalan lapset olivat kyllästyneet siihen, että heillä aina vain oli samoja vaikeuksia ja samaa evästä matkalla. He alkoivat kiukutella Herraa ja hänen johdustaan vastaan vaatien jotain uutta ja parempaa.

Tämä asenne myrkytti uskovien sisimmän. Kuolema uhkasi. Herra kuitenkin armahti ja antoi mahdollisuuden elämään. Hän sitoi lupauksen sanansa tangon päähän korotettuun ”armonvälineeseen”. Jokin, joka siihen katsoi, jäi eloon.

Sovellan tätä kuvaa omaan elämäni. Olen samanaikaisesti käärmeen myrkyn vaikutuksen alaisena ja Kristukseen katsoessani vapaa myrkystä. Olen siis Jumalan pyhyden edessä syntinen ja syyllinen uskova. Mutta joka hetki Kristukseen katsoessani olen myös vapautettu synneistäni ja syyllisyydestäni. Olen syntinen ja vanhurskas samaan aikaan.

Miten kaksi toisensa poissulkevaa ja vastakohtaista asiaa voi olla yhtä aikaa samassa henkilössä? Sellainenhan on sytostaattihoidossa olevan syöpäsairaan osa. Hän on samaan aikaan sairas ja terve. Hän elää siinä toivossa, että terveys voittaa lopulta, vaikka hänessä on edelleen syöpä.

Joku ehkä sanoo, ettei tällainen tulkinta uskonelämästä voi olla oikea. Siinähan tangon päähän ripustettu Jeesus jää vaikutukseltaan aivan liian heikoksi!

Juuri tässä on kuitenkin Jumalan valtakunnan toteutumisen salaisuus Jumalan

lapsessa. Hän on edelleen syntinen ja syyllinen Jumalan edessä ja kuitenkin hänen syntiään ja syyllisyyttään ei lueta hänelle. Kumpikin on totta ja vasta kirkkauden valtakunnassa on toisin. Siellä on vain synnittömyyttä, puhtautta ja kirkkautta. Vasta siellä hän on parantanut kaikki minun sairauteni! Vasta siellä on pyyhitty pois kaikki kyneleet. Täällä kyneleet nousevat jatkuvasti sisimmästä.

Valvovana uskovana minussa riehuu joka hetki taistelu lihan ja Hengen välillä (Gal. 5:17). Kumpikin vetää eri suuntaan. Tämän keskeneräisyyden ja taistelun tähden minulla ei ole varaa olla jatkuvasti katsomatta ristille korotettuun Jeesukseen Kristukseen. ”Juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin” (Hepr. 12:1-2 KR38).

Samaa kuvaa Paavali: ”En tarkoita, että olisin jo saavuttanut päämääräni tai jo tullut täydelliseksi. Mutta pyrin kaikin voimin saavuttamaan sen, kun kerran Kristus Jeesus on ottanut minut omakseen. Veljet, en katso vielä päässeeni siihen asti. Vain tämän voin sanoa: jättäen mielestäni sen, mikä on takanapäin, ponnistelen sitä kohti, mikä on edessä. Juoksen kohti maalia saavuttaakseni voittajan palkinnon, pääsyn taivaaseen. Sinne Jumala kutsuu Kristuksen Jeesuksen omat.” (Fil. 3:12-14.)

Olavi Peltola

Pyrimme julkaisemaan lehtemme parillisina kuukausina. Seuraava numero 1/13 ilmestyy, jHs. helmikuussa.

Herran tuleminen on suuri mutta aika sitä ennen on harhoja täynnä

Sana ”**adventti**” on otettu suomen kielessä käyttöön latinalaisesta sanasta *adventus Domini* eli ”**Herran tuleminen**”. Adventtia on läntisessä kristikunnassa vietetty keskiajan lopulta lähtien.

Jeesuksen tulemista käsittelevän Raamatun opetuksen päälle on vuosisatojen kuluessa kerääntynyt paljon kansanperinnettä ja ihmisten tapoja. Raamatun opetus Jeesuksen tulosta ja Jeesuksen oma opetus tulostaan on lähes kokonaan hautautunut alkuperäisen adventtiopetuksen alle.

Jeesuksen puheet hänen tuloonsa liittyvistä kristittyjen ongelmista on kristinuskossa siirretty syrjään. Näin adventin aikana voi tuntua erityisen loukkaavalta ja vastenmieliseltä mainita siitä ihmistapojen ja oppien kuormasta, jonka alle alkuperäinen kristillinen adventtiopetus on jäänyt.

Hyvin paljon Jeesus puhui tuloaan edeltävistä *vaaran ajoista*. Ei kuulosta hyvältä ottaa esille tällaista asiaa kauniin nykyadventin yhteydessä.

Englanninkielisessä kirjassaan *Prophecies of Jesus* (1877) ruotsalaisamerikkalainen lähetystyöntekijä John G. Matteson (1835-1986) käsitteli Jeesuksen lopun ajan opetuksia vaikuttavasti. Kirja ilmestyi 1877, joten siihen ei ole vaikuttanut se suuri hengellinen sekavuus, minkä keskellä kristikunta nyt elää. Matteson nojautui Jeesuksen opetuksiin.

Tanskalaisen Paul Madsenin (1906-2009) tavoin Matteson kiinnitti lukijoittensa huomion *erityisesti kristittyjen eksyttämiseen, mikä Jeesuksen mukaan erityisesti liittyy hänen tuloaan edeltävään aikaan*. Suurimmat tuhot saavat Kristuksen laumassa lopun ajassa aikaan ne, jotka kyke-

nevät esittämään suurimmat ihmeet. Vainoissakin lujina pysyneet kristityt etsivät Herran läsnäoloa ja kun he näkevät hänen läsnäolostaan merkkejä, he kääntyvät näkemiensä ihmeiden puoleen.

Jotta Jeesuksen omat tunnistaisivat eksyttäjät, Jeesus ilmoitti etukäteen, minkälainen heidän toimintansa olisi: ”He tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että *he johtavat, jos mahdollista, valitutkin harhaan. Tämän minä olen teille nyt ennalta ilmoittanut.*” (Matt. 24:24-25.)

Amerikkalainen pastori, tri Byron Sunderland kirjoitti 1800-luvun puolivälissä tulevista eksyttäjistä: ”Heissä on taikurin ominaisuuksia, he kykenevät puhumaan hengille ja saavat heiltä palveluksia, he käyttävät esineitä, joissa sanotaan olevan erityisiä voimia, he kokevat poistumisia ruumiistaan ja tästä maailmasta ja kokevat tulevansa nostetuksi taivaaseen, he antavat suuren merkityksen näyille, he sanovat saavansa Hengen vaikutuksesta erilaisia yliluonnollisia kykyjä, he saavat apua joiltakin vainajilta, he parantavat sairaita, he tekevät monenlaisia ihmeitä mitä erilaisimmilla tavoilla.” Ilmestyskirjassa lukijoille kerrotaan, kuinka eksyttäjät tekevät niin ”suuria ihmeitä, että saavat tulenkin taivaasta lankeamaan maahan ihmisten nähden” (Ilm. 13:13).

Amerikkalaisessa *The Spiritualis Clarion* -lehdessä toimittaja kirjoitti 1880-luvulla tästä ihmeiden synnyttämästä Hengen liikkeestä: ”Tämä liike on edennyt suurella menestyksellä. Voima, joka liikkeessä vaikuttaa, on valtava. Rohkeimman ihmisen tukka nousee kokouksessa

Jatkuu sivulla 14 >>

"Minä olen elämän leipä" – mitä se tarkoittaa?

Johanneksen evankeliumin kuudennessa luvussa Jeesus paljastaa asioita itsestään ja kutsumuksestaan harvinaisen selkeästi häntä seuranneelle kansalle.

Raamattu kertoo, että suuri joukko ihmisiä seurasi Jeesusta, koska he olivat nähneet Jeesuksen tekemät tunnusteet (Joh. 6:2). Sitten he olivat olleet mukana ennen kokemattomassa tapahtumassa, kun pienen pojan pienet eväät riittivät heille kaikille. Puhuttiin tuhansista ihmisistä. Kansa oli niin innostunut ja haltioitunut, että Jeesusta pidettiin Vanha testamentin ennustamana profeettana (6:14).

Sitten tapahtuu jotain, jonka seurauksena Jeesus torjuttiin ja monet hänen opetus-

lapsistaan jättivät hänet (6:66). Mitä tapahtui?

Jeesus ilmaisi kansalle olevansa aivan jotain muuta kuin viihdyttävä ihmeidentekijä tai innoittava profeetta. Hän vertasi itseään siihen mannaan, jolla Jumala ruokki Israelin kansan erämaavaelluksen aikana. *Manna tuli yksin Jumalalta ja se piti kansan elossa. Jeesus sanoi tulevansa Jumalan luota ja olevansa leipä, jonka syöjä saa elää, tai paremminkin saa elämän.*

Sitten Jeesus vertasi itseään Mooseksen nostamaan vaskikäärmeeseen ja sanoi, että ”jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on iankaikkinen elämä” (6:40).

Huomaatko, mitä hän haluaa sanoa? Mooses nosti vaskikäärmeen esille ja jokainen kuolettavan käärmeenpureman saanut israelilainen sai elää katsoessaan käärmeeseen. Jeesus teki itsensä kuulijoilleen yhtä tärkeäksi kuin tuo vaskikäärme oli ollut. Hän ei suostunut tulemaan kansan uskonnollisuuden (lakiuskonnon) lisämausteeksi, vaan hän halusi repiä sen alas ja tulla ainoaksi pelastustieksi.

Sitten lopuksi Jeesus puhui Hänen syömisestään. Tämä kielikuva oli varmasti hämmentävä ja vaikea. Mutta huomaa, että vieläkin vaikeampaa kuulijoille oli sen viesti: Mitään elämää ei ole ilman Jeesusta. Jumalan yhteydessä voi elää vain Jeesuksen kautta (6:57).

Kuulijoille nämä Jeesuksen sanat olivat äärimmäisen kovia. Sanoma oli tekojen uskonnossa eläneille liian radikaali ja yksinkertainen. Nyt täytyi laittaa kaikki ”yhden kortin varaan”: Piti ainoastaan tulla Jeesuksen luokse (6:35), katsoa vain Häneen (6:40) ja elää vain Hänen kauttaan

Nuori aikuinen:

Haluatko sähköpostiisi kerran kuussa Jaakko Pirttiahon opetuskirjeen?

Evankeliumin opintoyhdistyksen opetustyön sihteeri *Jaakko Pirttiaho* aloittaa vuoden 2013 puolella sähköisen opetuskirjeen säännöllisen lähettämisen nuorille aikuisille.

Jos olet nuori aikuinen tai sellaiseksi itsesi tunteva ja jos sinua kiinnostaa saada noin 4-6 viikon välein sähköpostissa Jaakko Pirttiahon hengellinen opetuskirje, niin ilmoita nimesi ja sähköpostiosoitteesi Jaakolle.

Kirjeen vastaanottaminen on maksutonta, se ei velvoita mihinkään ja kirjeen vastaanottaja voi lopettaa kirjeen vastaanottamisen milloin tahtoo.

Kirjeen tilausosoite:

jaakko.pirttiaho@evank.org.

(6:57). Muutoin ei ollut iankaikkista elämää.

Tätä samaa Jeesus haluaa sanoa myös meille tänään. Hän haluaa, että katsomme Häneen syntiemme ja heikkouksiemme painamina. Se riittää. Hän haluaa olla leipämme ja ravintomme hengellisessä puutteessamme. Hän riittää. Ja ennen kaikkea: Hän haluaa olla meidän elämämme. Silloin Jeesus ei tule kuin varmistukseksi omien tekojemme ja uskonnollisuutemme päälle vaan me elämme Hänen kauttaan ja Hänessä.

Tänäänkin meillä on suuri vaara loukkaantua Häneen ja jättää Hänet. Ei ole helppoa luovuttaa koko elämänsä ja jumalasuhtettaan Jeesuksen varaan. Se saat-
taa tuntua liian helpolta ja jopa nöyryyttävältä. Se loukkaa meidän itseriittoisuuttamme ja omavoimaisuuttamme.

Jeesuksen edellä esitettyjen sanojen johdosta monet opetuslapset totesivat, että Jeesuksen puhe oli liian kovaa ja että sitä oli vaikea kuunnella (6:60). Raamattu kertookin ison osan opetuslasten joukosta jättäneen Hänet.

2000 vuotta ei ole muuttanut mitään tässä suhteessa. Hänen sanansa tuntuvat edelleen yhtä kovalta puheelta ja ihmismielelle käsittämättömiltä.

Jeesus ei tinkinyt sanomastaan yhtään: ”Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja elämä” (6:63). Hän vastasi opetuslasten kritiikkiin kysymällä: Entä jos he näkisivät Ihmisen Pojan nousevan sinne, missä hän oli ennen (6:62)? Silloin olisi ollut helppo uskoa.

Mekin tarvitsemme sisäistä näkökykyä, jotta ymmärtäisimme Kristuksemme olevan enemmän kuin kaikki hengelliset tarpeemme. Ettemme taistelisi vastaan vaan osaisimme levätä Hänessä. Tätä Paavalikin rukoili seurakuntien puolesta: ”...valaisisi teidän sydämenne silmät...” (Ef. 1:18).

Jaakko Pirttiaho

Jouluna

*Lumisen puun luona
istun ja mietin
raaputellen huurretta
puhallellen valon tunnelmia*

*Joka kerran kun sen kohtaan
en ymmärrä edes
yhtä kohtaa
saatikka sitten ollenkaan*

kun

*Tien niin himmenneen
monen silmän nähdä
mahdoton*

*Hän tuli käydäkseen
ja löytääkseen
lauman pois poikenneen*

*Tien niin himmenneen
monen jalan tapailla
mahdoton*

*Hän tuli käydäkseen
ja löytääkseen
lauman pois poikenneen*

*Joka kerran kun sen kohtaan
en ymmärrä edes
yhtä kohtaa
saatikka sitten ollenkaan*

*Petrus: Sinä kuulut johonkin.
1971.*

Jeesuksen evankeliumin kätkeyty voima

Monia vuosia minun jouluni oli yksi vuoden vaikeimmista hetkistä. Koin suuria riittämättömyyden tunteita. En jaksanut valmistella joulua enkä muistaa niitä, joiden ajattelin odottavan minulta jotakin. Tunsin itseni huonoksi ihmiseksi ja toivoin joulun menevän nopeasti ohitse.

Viime vuosina on tilanne muuttunut. Joulun varsinaisen sanoman kirkastuminen on antanut joululle uutta merkitystä ja tarkoitusta, kun joulun evankeliumiin kätkeytyvä syvä paradoksi on alkanut lämmitellä omaa sydäntäni. Voisin sanoa, että joulun vähäpätöisiin tapahtumiin on kätkeytynä koko evankeliumi! Ainakin sille, joka riittämättömänä ja huonona kaipaa todellista iloa ja rauhaa.

Oman aikamme tunnelmajoulu on tuntematon Raamatulle. Kirkoissa tästä tunnelmasta kyllä saarnataan. Johanneksen jouluevankeliumi (Joh. 1) kiteyttää kuitenkin joulun keskeisen sanoman toisin: *”Alussa oli Sana...”* Ja tämä sana tuli omiensa luokse, mutta hänen omansa eivät ottaneet sitä vastaan.

Ilman tätä sanaa joulu on pelkkä illuusio ja jättää jälkeensä sielun uumeniin vain tyhjyyden tunteen. Tämä sana on Jumalan valkeus, joka loistaa pimeydessä, mutta pimeys ei sitä käsitä. Mutta kuka ikinä oman elämänsä pimeydessä siihen katsoo, saa voiman tulla hänen lapsekseen ja saa nähdä hänen kirkkautensa!

Paavalin ”jouluevankeliumi”

Tästä evankeliumin kätkeytystä voimasta kertoo apostoli Paavalin jouluevankeliumi (1. Kor.1:27-28):

”Vaan sen, mikä on hulluutta maailmalle, sen Jumala valitsi saattaaksensa viisaat hä-

peään, ja sen mikä on heikkoa maailmassa, sen Jumala valitsi saattaaksensa sen, mikä väkevää on, häpeään, ja sen, mikä maailmassa on halpasukuista ja halveksittua, sen Jumala valitsi, sen, joka ei mitään ole, tehdäksensä mitättömäksi sen joka jotakin on.”

Miten tämä apostolin sana liittyy jouluun? Siten, että juuri tämä sana sisältää sen merkillisen ytimen, mikä on ilmeistä kaikissa niissä Jeesuksen syntymään liittyvissä profetioissa ja kertomuksissa, mitä Raamattuun on kirjoitettu.

Kuka siis saa ottaa vastaan joulun evankeliumin? ”Kenelle Herran käsivarsi (voima) ilmoitetaan?” (Jes. 53:1).

Jesajan jouluprofetia (Jes. 8:23-9:1)

”Mutta ei jää pimeään se, mikä nyt on vai-
van alla. Entiseen aikaan hän saattoi hal-
veksituksi Sebulonin maan ja Naftalin
maan, mutta tulevaisuudessa hän saattaa
kunniaan merentien Jordanin tuonpuoleisen
maan, pakanain alueen. Kansa, joka pimey-
dessä vaeltaa, näkee suuren valkeuden;
jotka asuvat kuoleman varjon maassa, niil-
le loistaa valkeus.”

Tässä kerrotaan halveksitusta Jordanin takaisesta maasta, jota kutsuttiin ”kuoleman varjon maaksi”. Eikä suinkaan sattumalta! Jumala oli tämänkin pimeän maan ennalta nimittänyt näin saadakseen kertoa meille, minkälaista on se elämä, jonka Jumalan evankeliumi Jeesuksessa ehkä kaikkein parhaimmin tavoittaa ja ketkä ottavat hänet vastaan? He asuvat niin usein kuoleman varjon maassa!

Jeesus on tullut valkeudeksi kaikelle kansalle. Mutta kuka näkee valon? Profetta sanoo että vaivatut sielut eivät jää pimeään. Jumala nostaa halveksitun toi-

senlaiseen kunniaan. Tämä valkeus ilmes-
tyy niille, jotka elävät kuoleman varjossa.

Valonhan voi nähdä vain pimeydessä!
Pimeys (*hebr. hosek*) merkitsee tässä syr-
jässä olemista, tuhoa, unohdusta ja pimeyt-
tä. Juuri sitä mitä Paavali sanoo:
”Hulluutta, heikkoa, halpasukuista ja hal-
veksittua, sille on varattu suuri valkeus!

Kuoleman varjo (*sal mavek*) merkitsee
äärimmäistä pilkkopimeyttä. Sitä samaa,
mistä Paavali sanoo: ”Sen joka ei mitään
ole, sen Jumala valitsi.” Juuri sille koittaa
valkeus!

Miikan jouluprofetia (Miika 5:1)

”Mutta sinä, Betlehem Efrata, joka olet vä-
häinen olemaan Juudan sukujen joukossa,
sinusta minulle tulee se, joka on oleva hal-
litsija Israelissa, jonka alkuperä on muinai-
suudesta, iankaikkisista ajoista.”

Jumala valitsee aina sen, joka on vä-
häinen. Joka ihmisten silmissä on tyhjän
veroinen – ei mitään. Sana vähäinen
(*sa'ir*) merkitsee pientä, heikkoa, ahdistet-
tua tai alennettua. Näin siis juuri sinä, joka
olet pimeydessä, vähäinen ja vaivattu, saat
kuulla Herran sanan: Sinä et tule jäämään
vaivan alle, vaan Jumalan kirkkaus loistaa
juuri sinun elämääsi, tosin tavalla, jota
tämä maailma ei tunne eikä arvosta. Juuri
sinä olet Jumalalle kallisarvoinen ja rakas!

Luukkaan jouluevangeliumista

Tutussa jouluevangeliumissa (Luuk.2) ker-
rotaan näin:

”Ja sillä seudulla oli paimenia kedolla var-
tioimassa yöllä laumaansa. Niin heidän
edessään seisoivat Herran enkeli ja Herran
kirkkaus loisti heidän ympärillään ja he
peljästyivät suuresti. Mutta enkeli sanoi
heille: ”Älkää peljätkö, sillä minä ilmoitan
teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle
kansalle. Teille on tänä päivänä syntynyt
Vapahtaja, Kristus Herra Daavidin kaupun-
gissa.”

Joskus 1960-luvulla luin lehdestä suur-
ta ammattien arvostustutkimusta. Muistan-
pa vielä senkin, kuinka silmäni pysähtyi-

vät viimeiselle riville. Siellä – kaikkein
alimpana ja vähäarvoisimpana kaikista
ammateista luki: paimen.

Myös Jeesuksen aikana Israelissa pai-
men oli halveksittu ammatti. Lain määrä-
yksiä puhtaussäännöksineen ei paimenilla
ollut minkäänlaisia mahdollisuuksia nou-
dattaa. Siksi he olivat juutalaisen yhteis-
kunnan hylkäämiä, uskonnollisesti pimey-
dessä vaeltavia, usein muukalaisia ja hal-
veksittuja. Mutta – yhtäkkiä juuri heidän
keskellään seisoivat Herran enkeli ja ilmoitti
evangeliumin juuri heille: *Teille* on synty-
nyt Vapahtaja! Tämä on sanoma, jota en-
kelit eivät koskaan ilmoittaneet kirjanoppi-
neille ja viisaille.

Sitten kerrotaan, että paimenet ottivat
sanan vastaan, ja lähtivät katsomaan Va-
pahtajaansa... Paimenten kautta Jumala
puhuu yhä tänäänkin koko maailmalle: On
selvää, että paimenet olivat rutiköyhiä.
Heillä ei ollut mitään Jeesukselle vietäväk-
si. Ei edes vähäisintä lahjaa. He veivät Jee-
sus-lapselle vain itsensä. Näin he samalla
opettavat koko maailmalle, että niin kauan,
kuin meillä on Jeesukselle jotakin muuta
vietävää kuin syntinen itsemme, niin kau-
an pysyykin Vapahtaja pohjimmiltaan
salattuna.

Jeesus on Immanuel (Jumala meidän
kanssamme). Kuinka kauniisti Raamattu
kertookaan: ”Hän tuli omiensa tykö!” Siis
myös lammaspaimenten luo. Mutta, vielä
tästä paimenestakin alemmas vie Jumalan
rakkauden uhritie. Jeesus alentuu lopulta
paimenen tehtävästä itse lampaaksi. Lam-
paista kurjimaksi, Karitsaksi, joka teu-
raaksi viedään. Hän kuolee meidän syn-
tiemme edestä ja huutaa: ”Se on täytetty.”

Juuri se on oikeasti myös jouluevanke-
liumin kallein sanoma. Ilman sitä me oli-
simme jo menettäneet kaiken! Mutta sen
tähdän meidän köyhä sydämemme iloitsee
Kristuksen sanomattomassa rauhassa!

Rauhallista ja siunattua joulua!

Jouko Nieminen

Jeesus poisti kaikki esteet Jumalan ja ihmisten väliltä

”Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta” (Room. 5:1).

Rauha, josta Paavali tässä puhuu, on ”rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta”. Tämän rauhan saa sielu, joka luottaa Kristukseen Vapahtajana ja joka tietää, että Jumala ei enää syytä häntä, koska hän ei enää ole syyllinen. Hän tietää, että Jumala, jonka ennen täytyi olla häntä vastaan, on nyt hänen puolellaan. Hän tietää, että hänet on pelastettu ja hänellä on iankaikkinen elämä.

Tämä rauha annetaan sille, jonka synnit ovat anteeksi annetut. Rauha saadaan, koska kaikki on selvitetty ihmisen ja Jumalan välillä. Huomaat, että Paavali toistuvasti kirjoittaa, että meillä on *rauha Jeesuksen Kristuksen veren kautta*, mikä tarkoittaa, että kaikki on kunnossa sielumme ja Jumalan välillä. Se rauha on aito ja ihmeellinen!

Kun olin nuori, teini-iässä, eräs pappi selitti minulle tämän. Hän sanoi, että kun ihminen oli tehnyt syntiä Edenin puutarhassa, ihminen pakeni Jumalaa niin, että hän menetti elämänsä Jumalassa, menetti kyvyn etsiä Jumalaa, menetti halunkin kääntyä Jumalan puoleen. Mutta samalla myös Jumala kääntyi pois ihmisen luota.

Sitten kun Kristus kuoli ristillä, Jumala kääntyi ihmisten puoleen niin, että nyt *pyhä Jumala* voi sanoa kadotetulle syntiselle: ”Tule.” Hänen käsivartensa ovat ojentuneina meitä kohti. Hän sanoo: ”Tulkaa minun luokseni kaikki te, jotka teette pal-

jon työtä ja joilla on raskaita kuormia kannettavana ja minä annan teille rauhan” (sana tarkka oma käännökseni jakeesta Matt. 11:28). Tämä on aitoa rauhaa, lunastuksen varassa annettua rauhaa.

Ystäväni, Jumala on sovitettu. Sinun ei tarvitse itse tehdä mitään sovittaaksesi itsesi. Koska Kristus kuoli ristillä, Jumala on sovitettu Jumala tänään. Evankeliumin sanoma on tämä: ”Antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.” Kun suostut hänen valmistamaansa pelastukseen, silloin sinä saat rauhan, sillä sinun syntisi on annettu sinulle anteeksi.

Ote amerikkalaisen J. Vernon McGeen (1904-1988) teossarjasta Thru the Bible, 1984 (suom. Raamattu kannesta kanteen).

Kaikkiaan McGee kirjoitti yli 200 kirjaa, joista tunnetuin on mainittu sarja ja siihen liittyvä 60-osainen kommentaari. Teos on käännetty lukuisille maailman kielille. (Otteen suom. POM.)

Etsimme vanhaa kelanauhuria

Vanhoiden äänitteiden siirtämiseksi CD-levyille etsimme lainaksi tai lahjaksi vanhaa **kelanauhuria**. Tarve olisi toimivasta nauhurista, jolla voidaan kuunnella myös suurempikokoisia kelanauhoja. Aikoinaan kristityt yleisesti äänittivät raamattuluentoja Tandberg-merkkisillä nauhureilla ja vastaavilla. Jotakin sen kaltaista tarvitsisimme nyt käyttöön.

Tiedustelut ja mahdolliset tarjoukset os. Evankeliumin opintoyhdistys ry, email: evank@evank.org tai puh. 040 716 6648 (Malk). EVOP

Kristillisessä toiminnassa pääasia on sanoman syvyys

Tänä vuonna tuli kuluneeksi 40 vuotta suomalaisen uskovan piispan Eino Sormusen kuolemasta. Ensi vuonna hänen syntymästään, 27.6.1893, tulee kuluneeksi 120 vuotta.

Tässä merkkivuosien taitteessa, kun me luomme katsetta uuteen vuoteen, on hyvä kuunnella myös Sormusta ja soveltaa hänen julistustaan edessä olevaan ilmeisen vaikeaan aikaan sekä kirkkoon ja kirkkokuntiimme, joiden piirissä me elämme.

Sormunen kirjoitti kirjansa jatkosodan aikana. Sota on saattanut omalta osaltaan karsia piispan ajatuksista rönsyjä ja toisarvoista sanomaa. Hän nostaa esille pääasian, joka säilyy niin sodan kuin rauhan aikana, niin herätysten kuin eksytysten aikoina.

Seuraavassa hiukan matkaevästä vuoteen 2013 kaikille maamme kristityille ja kirkkokunnille. Näin Sormunen:

”Selväähän on, että sekä kirkko että jumaluusoppi edistävät parhaiten kaikkia muita hyviä asioita olemalla uskollisia omalle tehtävälleen. - - Tämä oma tehtävä on löydetty paradoksaalisesta armosta, siitä, että Jumala Kristuksen sovitustyön tähden ottaa syyllisen ja syntisen pysyvään yhteyteensä.

Tässä keskeisessä kohdassa ei mikään saa tulla evankeliumin kirkkautta himmentämään ja siten riistämään sieluilta lohdutusta.”

”Myrskyisinä aikoina tarvitaan ihmisiä, jotka selvästi näkevät suuret suuntaviivat ja laajat yhteydet ja tinkimättömästi ja pelottomasti pitävät kiinni ilmoituksen sanan koko totuudesta lieventämättä sitä ajan maun mukaisesti.

Juuri silloin, kun kirkolta odotetaan, jopa vaaditaan paljon, sen on uskollisena omalle olemukselleen ja tehtävälleen kyseistä: Mitä on kristinusko? Eihän kirkon seisominen tai kaatuminen riipu siitä, miten se palvelee kaikkia muita hyviä harrastuksia, vaan siitä, miten se täyttää tehtävänsä Kristuksen kirkkona.”

”Tälle omalle, suurissa ahdistuksissa ainoaksi kestäväksi koetellulle pohjalle on kirkkomme edelleen rakennettava. Tämä koskee ennen kaikkea kirkon julistusta ja sielunhoitotyötä. Julistuksen pitää pyrkiä olemaan raamatullista, kristillisesti keskeistä, sielunhoidollista. Julistajalla tulee olla hätää sieluista. Yhä lisääntyvän tehtävien moninaisuuden keskellä on saatava aikaa yksityiseen sielunhoitoon, kaikkien ahdistettujen ja hädänalaisten etsimiseen ja lohduttamiseen.

Julistuksen kristillisestä suolasta tinkimättä on erityistä huomiota kiinnitettävä siihen, että se saavuttaisi eri kansalaispiirejä sekä nuorisoa. Tämä tehtävä ei kysy vain psykologista taitoa, vaan myös paimenen mieltä.”

”Yhä uudelleen on tähdennettävä, että kirkon toiminnassa pääasia on syvyys. *Kirkolle on tärkeämpi yksi ainoa sielu, joka elää salattua elämää Kristuksen kautta Jumalassa, kuin kymmenen touhuajaa, jotka parantavat maailmaa ilman yhteyttä Jumalan rauhan, voiman, lapsen ilon ja kiitollisuuden aidoille lähteille.*”

*Otteet kokosi Ceta Lehtniemi
Eino Sormusen (1893-1972) vuonna
1944 julkaistusta teoksesta
Omalla pohjalla.*

Jouluna Jumala astui esiin ja tuli kuolemaan meidän sijasta

Monet elävät nyt keskellä joulua edeltävää kiirettä. Siivotaan, käydään ostoksilla, hankitaan ruokaa... Keskellä valmistelua koetetaan myös luoda joulutunnelmaa; hankitaan kuusi ja sen koristeet otetaan esille, jouluviikolla kuusi koristellaan, valoja asetetaan ikkunoihin ja pihaille ja etsitään valmiiksi vanhat joululevyt.

Tosin on sellaisiakin, jotka eivät tällaiseen menoon enää ryhdy. Kodeissa ja sairaaloissa makaa vuoteissaan ihmisiä, jotka ovat toisten antaman avun varassa. Toiset eivät vain muuten jaksa lähteä liikkeelle joulun valmisteluun. Heille joulu on hiljaisuutta, jopa yksinäisyyttä.

Mitä Raamattu tällaisesta sanoo? Uuden testamentin evankeliumeista ei löydy kuvauksia kristittyjen joulunvietosta. Ensimmäinen maininta joulusta on vuodelta 336.

Mutta ei Uudesta testamentista liioin löydy vuosittaista pitkänperjantain eikä pääsiäisen viettoa eikä muuta meille tuttua kristillistä merkkipäivää. Tai tarkkaan ottaen, alkukirkon kristityt viettivät kyllä joka viikko sunnuntaita Jeesuksen ylösnousemuksen muistopäivänä. Mutta juhlia eri vuodenaikoina ei ollut.

Tämä ”suurten juhlien” puute johtuu siitä, että alkukirkon jäsenet eivät tarkastelleet Jeesuksen elämää niin kuin me teemme. He eivät nähneet Jeesuksen elämää erillisinä jaksoina, joita kutakin olisi pitänyt erikseen muistaa ja juhlia. He eivät lokeroineet Jeesuksen syntymää, hiljaisia vuosia, julkista toimintaa, ristiinnaulitsemista ja ylösnousemusta omiksi, toisistaan erillisiksi tapahtumiksi. Jeesus oli tärkein.

On varmaan helpompi tutkia Jeesuksen

elämää, jos sen jakaa jaksoihin, niin kuin meillä on tapana. Eikä siinä mitään pahaa ole, varsinkin, jos se lähentää meitä Vapahtajaan. Mutta alkukirkon kristityt näkivät *Jeesuksen elämänvaiheet ennen muuta yhtenä kokonaisuutena, sellaisena, jossa kaikki ”osat” liittyivät toisiinsa*. Jokaisena päivänä voitiin muistaa Jeesuksen syntymää, julkista toimintaa, ristiinnaulitsemista ja ylösnousemusta. Tätä kokonaisuututta he kutsuivat ”*Jeesuksen ilmestymiseksi*”.

2. kirjeessä Timoteukselle Paavali kirjoittaa ystävälleen asiatarikkaan suomenokseen pyrkien näin: ”Älä siis häpeä todistaa Herrastamme äläkä häpeä minua, joka olen hänen takiaan vangittuna, vaan *kärsi pahaa yhdessä evankeliumin kanssa* sen mukaan, miten Jumala antaa voimaa. Hänhän on pelastanut meidät ja kutsuu meitä pyhiksi. Tätä hän ei tee sen perusteella, mitä me olemme tehneet, vaan hän kutsuu meitä pyhiksi sen päätöksensä perusteella, minkä hän on tehnyt ja sen armon perusteella, jonka hän on antanut meille Jeesuksessa Kristuksessa jo ennen ajan alkamista. Mutta nyt Jumala on *astunut esiin (faneroo)*, kun hän sananmukaisesti tuli näkyväksi *ilmestyessään Vapahtajassamme* Kristuksessa Jeesuksessa. Hän lakkautti kuoleman ja toi kirkkaasti esille kuolemattomuuden, joka saadaan evankeliumin kautta.”

Paavali kokoaa kaikki Jeesuksen maanpäällisen elämän vaiheet yhdeksi suureksi tapahtumaksi, jota hän nimittää ”Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseksi”.

Samankaltainen Paavalin kirjeen kohta on hänen Tiitukselle lähettämänsä kirjeen jakeessa 2:11: ”Jumalan *armo on näet il-*

mestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille...

Tässä Paavali kutsuu Jeesusta Jumalan armoksi ja alleviivaa, että kyse on pelastavasta armosta. Sanomattoman kaunis ja suurta lohdutusta tuova kuvaus Jeesuksesta. Sitten Paavali kohta jatkaa toteamalla, että edessä on vielä toinenkin Jeesuksen ilmestyminen. Me ”odotamme autuaan toivomme toteutumista, suuren Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen *Kristuksen kirkkauden ilmestymistä*”.

Huomaa, että ensimmäinen maininta Jeesuksen ilmestymisestä oli jo Paavalin aikana historiaa ja siksi hän kirjoitti: ”Jumalan armo on näet ilmestynyt.” Tämä ilmestyminen tarkoittaa Jeesuksen elämää maan päällä hänen syntymästään hänen ylösnousemukseensa. Yli kolmekymmentä vuotta Jeesus oli täällä, mutta koko aika oli yksi ilmestyminen.

Apostolin kirjeen toinen ilmestymistä koskeva kohta oli *profetia*. Se koskee tulevaisuutta. Paavali sanoo: Me ”odotamme autuaan toivomme toteutumista, suuren Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen *Kristuksen kirkkauden ilmestymistä*”.

Jeesuksen ensimmäistä ilmestymistä nimitetään armon ilmestymiseksi ja toista nimitetään Jeesuksen kirkkauden ilmestymiseksi. Näiden välissä on aika, jota kutsumme *armon ajaksi*. Sitä aikaa me nyt elämme.

Armon aika tarkoittaa, että Jumalan suurin huolenaihe ihmisen suhteen ei ole ihmisen rankaiseminen, vaan syntien anteeksi antaminen, pelastaminen kadotuksesta iankaikkiseen elämään. ”Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan sitä tuomitsemaan, vaan pelastamaan sen”, sanoo Raamattu. Paavali ilmaisi asian näin: ”Jumalan armo on näet ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille.”

Osana Jumalan armon ilmestymistä on jouluku. Joulun keskukseksä on Vapahtaja, jonka Jumala on lähettänyt lunastamaan

meidät ja antamaan meille evankeliumin ja armon ja iankaikkisen elämän lahjan.

Onko huonosti sanottu, jos asian sanoo näin: Jeesus ei ilmestynyt, että meillä olisi kerran vuodessa aihetta kiireeseen ja tuihuiluun ja tunnelmointiin. Hän tuli vapah-tamaan meidät hukkumasta synnin tähden.

Hollantilainen maalarimestari Rembrandt sai Jeesuksen tulon tarkoituksen vahvasti näkyviin tunnetussa maalauksessaan ”Paimenten palvonta” (kuva alla).

□ Rembrandt van Rijn (1606-1669): Paimenten palvonta.

Huomaathan, kuinka kaikki maalauksessa olevat henkilöt *katsovat Jeesuslasta*. Hän on keskipiste aivan niin kuin hänen tuleekin olla.

Mutta Rembrandt maalasi tauluun muutakin. Tallin kattorakenteet muodostavat ristejä. On kuin Marian sylissä olevan Jeesus olisi maalauksessa asetettu katsomaan edessä olevaan ristiä. Se liene maalarimestarin sanoma. *Tämä lapsi on syntynyt kuollakseen ristillä sijaisuhrina meidän syntisten ihmisten tähden.*

Joulu on Jeesuksen ristinkuoleman alku maan päällä. Kiitos Jeesus että tulit!

Per-Olof Malk

>> *Jatkoa sivuilta 5*

pystyyn ja veri jähmettyy suonissa kun näitä ihmeitä katselee. Tämä liike on alusta asti ollut paras profeetta itselleen ja askel askeleelta sen piirissä on ennustettu sen omaa menestystä ja tulevaa kasvua.”

Paavali oli jo aikanaan kirjoittanut, että tällaista tapahtuisi ennen Kristuksen tulemistä ”saatanan vaikutuksesta valheen kaikella *voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä*” (2. Tess. 2:9).

Matteson kirjoitti: ”Tällainen ihmekeinen hengellisyys on tunnusmerkkinä siinä uskonnollisessa ilmapiirissä, joka vallitsee Jumalan sanan mukaan kaksisarvisen karitsan hallitsemassa valtakunnassa (Ilm. 13:11). Tällä liikkeellä on ollut uskomattoman suuri menestys Yhdysvalloissa [siis ennen kirjan ilmestymistä 1877, toim. huom.]. Jo nyt liikkeellä on useita miljoonia jäseniä. Mutta liikkeen menestys tulee vain kasvamaan.”

Mattesonin käsitys oli, että tämä Jeesuksen ennustama eksytysliike, josta muutkin Uuden testamentin kirjoittajat puhuvat, *levittäytyisi lopulta koko maailmaan*. Hän kirjoitti: ”Tästä Hengen liikkeestä tulee suurin ja vaarallisin eksytys viimeisinä aikoina, kun Kristuksen tuloa odotetaan. Oppinsa liikkeen opettajat saavat enenevässä määrin näystä. Heidän ihmeensä syntyvät eksyttävien henkien vaikutuksesta. He sanovat, että heidän oppinsa on todellinen lopullinen valo, jonka he saavat taivaasta. Kaikesta tästä huolimatta Jeesus on varoittanut meitä näistä eksytyksistä.”

Jeesuksen ohje tuloaan edeltävän ajan ihmisille kuului: ”Jos teille sanotaan: 'Hän on tuolla autiomaassa', älkää lähtekö sinne, tai jos sanotaan: 'Hän on sisällä talossa', älkää uskoko sitä. Sillä niin kuin salama leimahtaa idässä ja valaisee taivaan länteen asti, niin on oleva Ihmisen Pojan tulo.” (Matt. 24:26-27.)

Per-Olof Malk

Tule mukaan tekemään Armo riittää -lehti tutuksi useammalle!

Elä itse Jumalan armon varassa, syntien anteeksiantamuksessa, levossa.

Jos jaksat, tule mukaan armosanomien levittämiseen. Anna vaikka oma Armo riittää -lehtesi ystävällesi ja kysy, saatko tilata lehden hänelle. Tilaa sitten antamasi lehden tilalle meiltä itsellesi uusi numero - tai useampi; vastaamme paluupostissa.

Tai tilaa ensin toimistostamme näytenumero tai useampi ja tarjoa sitten Jumalan armon sanaa ystäville - ja tilaa Armo riittää -lehti sille, joka haluaa lukea sitä.

Joulun aika voi olla sopiva Armo riittää -lehden näytenumeron antamiseen ja keskusteluun tilauksen tekemisestä.

Näytenumerotilaukset samoin kuin uudet tilaukset joko

Puhelimitse (019) 41 42 43

Sähköpostitse evank@evank.org

Internetistä kotisivujemme lomakkeella os. www.evank.org.

EVANKELIUMIN OPINTOYHDISTYS RY

Osoite: PL 17, 05831 Hyvinkää
Puhelin: (019) 41 42 43 (ark. klo 10-15)
Sähköposti: evank@evank.org
Toiminnanjohtaja: Per-Olof Malk
Opetustyö: Opetustyön sihteeri Jaakko Pirttiäho, jaakko.pirttiäho@evank.org

Sielunhoidollista keskusteluapua:
 • Hammaslääk. Ceta Lehtniemi, ceta.lehtniemi@fimnet.fi
 • Opett. Maire Lyytinen, p. 040 827 7119, mairelyytinen1@gmail.com
 • Sairaankuljettaja Heikki Mäkelä, p. 0400 798843, heikkimakela@gmail.com
 • Rov. Olavi Peltola, p. (09) 677 859, rov.o.peltola@kolumbus.fi
 • Tri Paavo Suihkonen, p. 040 523 3928

Tuki työlle (Lupa POHA 2020/2011/4815)
Lahjat 313130-1171701 (Handelsbanken)
 IBAN: FI81 3131 3001 1717 01, BIC: HANDFIHH
Lahjat 800015-70994146 (Danske Bank)
 IBAN: FI32 8000 1570 9941 46, BIC: DABAFIHH
Laskujen maksutili:
 426012-268782 (Lammin Säästöpankki)
 IBAN: FI78 4260 1220 0687 82, BIC: HELSFIHH

ajankohtainen teologia

Teologinen aikakauslehti
 Kristus-keskeisestä teologiasta kiinnostuneille.
 Ilmestyy kaksi kertaa vuodessa. Hinta 12 e/ vsk.

SUOMEN EVANKELIUMIKOULU

Kristus-keskeisen opin ja uskon opintopaikka netissä. www.evank.org - webmaster Petri Malk

Internet-kotisivuillamme on runsaasti opetusmateriaalia, mm. 250 raamattuluentoa luettavissa/ kuunneltavissa.

Luentoja myös CD-äänitteillä postimyyntissämme.

Armo riittää verkkolehti: Kaikki aiemmin julkaistut Armo riittää -lehden numerot ovat luettavissa Suomen evankeliumikoulun sivuilla Internetissä osoitteessa www.evank.org.

Tietotekniikka: Petri Malk, Timo Hankkila

Armo riittää Hengellinen lukemisto

9. vuosikerta. Lehti on ystävien ylläpitämä ja tilaajille maksuton. Ilmestyy parillisina kuukausina.

Julkaisija: Evankeliumin opintoyhdistys ry
Toimisto: Liisa Malk

Tilaukset ja tilauksia koskevat muutokset:
 Puh. (019) 41 42 43, sähköpostilla tai postitse PL 17, 05831 Hyvinkää

Sähköposti: evank@evank.org

Vastaava ja taitto: Per-Olof Malk

ISSN 1797-2477 (Painettu)

ISSN 1797-2493 (Verkkolehti)

Paino: Suomen Printman Oy, Hyvinkää 2012

Osallistu Kristus-keskeisen sanoman jakamiseen - tuellasi. Kiitos!

Saajan tilinumero.	LAHJAT: 313130-1171701 (Handelsbanken) IBAN: FI81 3131 3001 1717 01. BIC: HANDFIHH LAHJAT: 800015-70994146 (Danske Bank, ent. Sampo) IBAN: FI32 8000 1570 9941 46. BIC: DABAFIHH LASKUT: 426012-268782 (Lammin Säästöpankki) IBAN: FI78 4260 1220 0687 82. BIC: HELSFIHH	TILISIIRTO GIRERING	
Saaja	Evankeliumin opintoyhdistys ry PL 17, 05831 Hyvinkää Puh. (019) 41 42 43	Käytä jotakin alla olevista viitenumeroista, kiitos! 1805 Tuki Armo riittää -lehdelle 1818 Tuki opintoyhdistykselle 1850 Ajankoht. teologia v. 2012 1863 Ajankoht. teol. <i>kestotilaus</i> 2299 Tuki Jaakko Pirttiähon työ Lupa POHA 2020/2011/4815. Varat käytetään kristillisen raamattu- ja perusopetuksen antamiseen luennoilla, Internetissä, painotuotteissa.	
Maksaja			
Allekirjoitus			
Tilityt numero			
		Viitenumero	
		Eräpäivä	Euro

Ystävät, meillä on Puolustaja!

”Jos joku syntii tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas” (1. Joh. 2:1).

”Meillä on puolustaja”, sanoo apostoli. Hän ei sano: ”Teillä on puolustaja.” Johannes lukeutui siis itsekin samaan joukkoon lukijoittensa kanssa ja tunnusti, että hänelläkin oli vielä syntiä ja että hän alituisesti tarvitsi samaa puolustajaa kuin muut.

Niin on todellakin! Sillä mitä olisi itse Johanneskaan ilman puolustajaa? Sen tähden rakas ystävä Herrassa, älä menetä toivoasi, vaikka saatkin yhä syvemmin tuntea, kuinka synti asuu sinussa ja saastuttaa parhaatkin tekosi, vaikka halusi on Kristukseen ja vakavasti harrastat valossa vaeltamista.

Meillä kurjilla, jotka itsessämme olemme heikkoja ja täynnä puutteita ja saastaisuutta, ”meillä on puolustaja Isän tykönä”. Puolustaja on asianajaja, joka on meidän puolellamme ja joka vastaa puolestamme Isän luona.

Minkälainen on tämä puolustajamme? Johannes vastaa: Meillä on sellainen puolustaja, ”joka on vanhurskas”, nimittäin Jeesus Kristus, tosi Jumala ja ihminen. Ihminen hän on, Jumala, joka rakasti meitä hamaan kuolemaan ja pyhässä kuuliaisuudessa uhrasi itsensä edestämme Jumalalle.

Hän on itse ollut täällä kiusattuna samalla lailla kuin mekin (vaikka hän oli ilman syntiä). Hän tuntee siis sangen hyvin

ihmisluonnon heikkouden, hän tuntee syntimme ja kaiken kurjuutemme ja tahtoo sekä voi auttaa meitä.

Tämä rakas Vapahtajamme on mennyt taivaaseen, ”nyt ilmestyäkseen Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme (Hepr. 9:24). Itse hän on ”pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut - - jonka tähden hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa” (Hepr. 7: 26, 25 KR 38).

Sellainen on meidän puolustajamme Isän luona. Hän on totisesti ”vanhurskas”, kuten apostoli todistaa, ja kaikella vanhurskaudellaan hän puolustaa meitä nyt Isän edessä.

Niin alkäämme siis vaipuko epätoivoon, vaikka joka hetki murheella tunnemekin synnin itsessämme ja myös teemme syntiä, vaan tunnustakaamme syntimme Jumalalle ja turvautukaamme puolustajamme vanhurskauteen.

Jeesus on puolestamme täyttänyt kaikki Jumalan vanhurskauden vaatimukset. Sen tähden ei itse saatanallakaan ole mitään oikeutta Jumalan edessä syyttää meitä, jotka uskossa turvaamme tähän vanhurskaaseen puolustajaamme.

*Fred. Gabr. Hedbergin (1811-1893)
kirjoituksista koottuja Elämän sanoja.
Suom. K.J. Korpitie. SLEY 1935.*